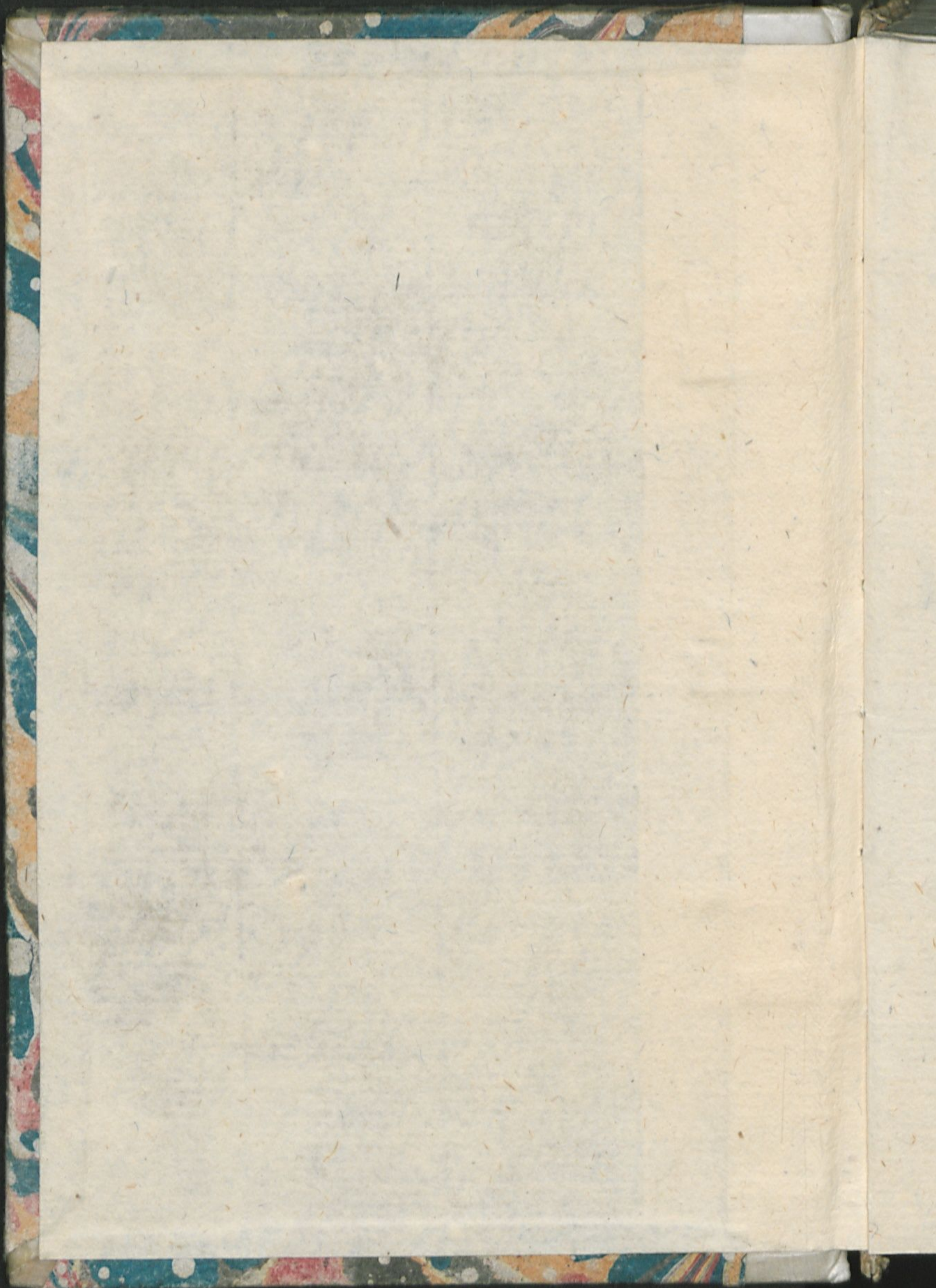

MS
149

149

AVRELII

PRVDENTII CLEMENTIS VI-

ri Consularis atq; Poëtæ Christianissimi

Liber καθημεριῶν, id est, opus re-

rum diurnarum, in usum piæ

iuuentutis editus.

*Adiecta est Petri Mosellani epistola. Nam Leo-
nardi Quercini ineptum de pientissimo
poeta iudicium nihil moramur.*

ANNO M. D. XXXIII.

Lipsiæ excudebat Nicolaus Faber,

MENSE SEPTEMBRI.

L. F.
I vos in primis rogo.
Semper ut sperat in perpetuum usque
Pignus nobilitatis qd dederat nris deo omni

PETRVS MOSELLANVS PROTE=
GENSIS MATTHIAE MEYNERO

*liberalium artium Magistro, Illustriss. Saxo=
niae Ducis Georgij ad Niueum montem
decimarum praefecto, Salutem.*

Vulgare est, Matthia charissime, ut qui per se te=
nues, unde hospitibus amicis beneficiant, domi=
non habent, & tamen liberales uideri uolunt, ij
à uicinis locupletioribus ea quibus ad comiter excipien=
dos amicos sit opus mutuentur. At mihi, cui iam olim in
uotis est, quàm Matthiae mei sim amans, singulari aliquo
officio declarare, cum neq; domesticum ingenioli huius
poenus aliquid, quo te dignum conuiuium instruam, in
praesenti suppeditet, neq; alienae suppellectilis ceu pro=
priae propositae admiratione magnificus haberi susti=
neam, illud conuiuatorum genus imitari placuit, qui
suos amicos, si domi uel unde coenam parent non habent,
uel non imperarunt, in locupletis alicuius amici domum
inuitant, quò simul, quod est ingenui ac liberalis animi,
domesticam suam tenuitatem confitentur, & officio suo
non desunt. Quanquam enim ipse aliquoties ineptiens ad
nugas ex mei ipsius ingenij paupertate depromptas, le=
ctores inuito, & quae adolescentiae ferè temeritas est,
plures imperitiae meae testes, meo ipsius quasi preconio,
colligo, tamen cum Prudentium Clementem familiarem
habeam, qui unus omnium inter Christianos poetas le=
ctores suos pascere sufficiat lautissime (sive preciosissi=
mas panis coelestis, hoc est, uerbi diuini epulas esurias,
sive

siue efficacis eloquentiae condimenta requiras, siue denique
 conuiujs familiarem & gratam numerorum dulcedinem
 expectes) uolui omnino & tibi, & per te iuuentuti Li-
 p̄sensi eius uiri suauitatem mecum facere communem.
 Non tam quod non iam olim uel ipse ad has lauitias tuo
 ductu accesseris, quam quod tui nominis inscriptione hūc
 hymnorum libellum studiosis adolescentibus studuerim
 reddere commendatiorem. Quod ut magis etiam asse-
 quar, quicquid id est libelli, seorsim à Typographis ex-
 cudi curauit, & publice in schola nostra prælegendum
 suscepi. Bene uale. Lipsiæ è collegio nostro nonis No-
 uembris, Anno domini M. D. XXII.

AVRELII

PRUDENTII, VIRI CONSULA-
 RIS IN LIBRUM καθεμῶν
 PRAEFATIO.

Ode tricolos tristrophos. Primus enim uersus est Gly-
 conius, constans Spondaeo, Choriambo & Pyrrichio. Se-
 cundus Asclepiadæus, constans Spondaeo & duobus Cho-
 riambis & Pyrrichio. Tertius Choriambus, constans
 Spondaeo, & tribus Choriambis, & Pyrrichio, hoc
 modo.

-- -UU- UU
 -- -UU- -UU- UU
 -- -UU- -UU- -UU- U

A 2 Pef

Per quinquennia iam decem,
Ni fallor, fuimus, septimus in super
Annum cardo rotat, dum fruimur sole uolubili.
Instat terminus, & diem
Vicinum senio iam Deus applicat,
Quid nos utile tanti spacio temporis egimus?
Actas prima crepantibus
Fleuit sub ferulis, mox docuit toga
Infectum uicijs falsa loqui, non sine crimine.
Tum lasciuia proteruitas,
Ac luxus petulans, heu pudet, ac piget,
Fœdauit iuuenem nequitie sordibus, ac luto.
Exin iurgia turbidos
Armarunt animos, & male pertinax
Vincendi studium subiacuit casibus asperis.
Bis legum moderamine
Frenos nobilium reximus urbium,
Ius ciuile bonis reddidimus, terruimus reos.
Tandem militia gradu
Euectum pietas Principis extulit,
Adsumptum propius stare iubens ordine proximo.
Hæc dum uita uolans agit,
Irrepsit subito canicies seni,
Oblitum ueteris Messalæ consulis arguens.
Sub quo prima dies mihi
Quàm multas hyemes uoluerit, & rosas
Pratis post glaciem reddiderit, nix capitis probat.
Nunquid talia proderunt

Carnis

Carnis post obitum uel bona, uel mala?
 Cum iã quicquid id est, quod fueram, mors aboleuerit.
 Dicendum mihi quisquis es,
 Mundum, quem coluit, mens tua perdidit,
 Non sunt illa Dei, quæ studuit, cuius habebis?
 Atqui sine sub ultimo
 Peccatrix anima stultitiam exuat,
 Saltem uoce Deum concelebret, si meritis nequit.
 Hymnis continuet dies,
 Nec nox ulla uacet, quin dominum canat,
 Pugnet contra hæreses, catholicam discutiatur fidem.
 Conculcet sacra gentium,
 Labem Roma tuis inferat idolis,
 Carmen martyribus deuoueat, laudet Apostolos.
 Hæc dum scribo, uel eloquor,
 Vinculis o utinam corporis emicem
 Liber, quo tulerit lingua sono mobilis ultimo.

HYMNVS AD GALLICANTVM.

Monocolon dimetrum Iambicum, Archilochicum, Aca-
 talecticum, recipiens locis imparibus Spondæum, &
 nonnunquam Anapestum. Paribus uero Iambum, &
 nonnunquam Pyrrhichium, hoc modo.

-- u -- -- uu

Les diei nuncius
A Lucem propinquam præcinit,
 Nos excitator mentium
 Iam Christus ad uitam uocat.
 Auferte clamat lectulos,

A 3 Agros

Aegros sopores, desides,
Castiq; recti ac sobrij
Vigilate, iam sum proximus.
Post solis ortum fulgidi
Serum est cubile spernere,
Ni parte noctis addita
Tempus labori adiecero.
Vox ista, qua strepunt aues
Stantes sub ipso culmine,
Paulo ante quam lux emicet,
Nostris figura est iudicis.
Tectos tenebris horridis,
Stratisq; opertos segnibus,
Suadet quietem relinquere
Iam iamq; uenturo die.
Ut cum coruscis flatibus
Aurora coelum sparscrit,
Omnes labore exercitos
Confirmet ad spem luminis.
Hic somnus ad tempus datus,
Est forma mortis perpetis,
Peccata ceu nox horrida
Cogunt iacere, ac stertere.
Sed uox ab alto culmine
Christi docentis praemonet,
Adesse iam lucem prope,
Ne mens sopori seruiat.
Ne somnus usq; ad terminos

Vita

Vitæ socordis, opprimat
Pectus sepultum crimine,
Et lucis oblitum suæ.
Ferunt uagantes dæmonas
Latos tenebris noctium,
Gallo canente exterritos
Sparsim timere, & cedere.
Inuisa nam uicinitas
Lucis, salutis, numinis,
Rupto tenebrarum situ
Noctis fugat satellites.
Hoc esse signum præscij
Norunt repromissæ spei,
Qua nos soporis liberi
Speramus aduentum Dei.
Quæ uis sit huius alitis,
Saluator ostendit Petro,
Ter ante quàm gallus canat,
Sese negandum prædicans.
Fit namq; peccator prius,
Quàm præco lucis proximæ
Illustret humanum genus,
Finemq; peccandi ferat.
Fleuit negator deniq;
Ex ore prolapsum nefas,
Cum mens maneret innocens,
Animusq; seruaret fidem.
Nec tale quicquam postea

Lingua locutus lubrica est,
Cantuq; galli cognito,
Peccare iustus destitit.
Inde est, quod omnes credimus,
Illo quietis tempore,
Quo gallus exultans canit,
Christum redisse ex inferis.
Tunc mortis oppressus uigor,
Tunc lex subacta est tartari,
Tunc uis diei fortior
Noctem coëgit cedere.
Iam iam quiescant improba,
Iam culpa furua obdormiat,
Iam noxa læthalis suum
Perpessa somnum, marceat.
Vigil uicissim spiritus
Quodcunq; restat temporis
Dum meta noctis clauditur,
Stans ac laborans excubet.
Iesum ciamus uocibus,
Flentes, precantes sobrie.
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum uetat.
Sat conuolutis artubus
Sensum profunda obliuio
Pressit, grauauit, obruit,
Vanis uagantem somnijs.
Sunt nempe falsa, & friuola,

Que

Quæ mundiali gloria
Ceū dormientes egimus,
Vigilemus, hic est ueritas.
Aurum, uoluptas, gaudium,
Opes, honores, prospera,
Quæcunq; nos inflant mala,
Fit mane, nil sunt omnia.
Tu Christe somnum disijce,
Tu rumpe noctis uincula,
Tu solue peccatum uetus,
Nouumq; lumen ingere.

H Y M N U S M A T U T I N U S .

Carminis ratio eadem est, quæ superioris.

Nox, & tenebræ, & nubila,
Confusa mundi, & turbida,
Lux intrat, albescit polus,
Christus uenit, discedite.
Caligo terræ scinditur
Percussa solis spiculo,
Rebusq; iam color redit,
Vultu nitentis syderis.
Sic nostra mox obscuritas,
Fraudisq; pectus conscium.
Ruptis reiectum nubibus,
Regnante pallefcet Deo.
Tunc non licebit claudere,
Quod quisq; fuscum cogitat,

A 5

Sc l

Sed mane clarescent nouo
Secreta mentis prodita.
Fur ante lucem squalido
Impune peccat tempore,
Sed lux dolis contraria
Latere furtum non sinit.
Versuta fraus, & callida,
Amat tenebris obtegi,
Aptamq; noctem turpibus
Adulter occultus fouet.
Sol ecce surgit igneus
Piget, pudet, poenitet,
Nec teste quisquam lumine
Peccare constanter potest.
Quis mane sumptis nequiter
Non erubescit poculis,
Cum fit libido temperans,
Castumq; nugator sapit?
Nunc nunc seuerum uiuitur,
Nunc nemo tentat ludicrum,
Inepta nunc omnes sua
Vultu colorant serio.
Hec hora cunctis utilis,
Qua quisq; quod studet, gerat,
Miles, togatus, nauita,
Opifex, arator, institor.
Illum forensis gloria,
Hunc triste raptat classicum,

Mercator

Mercator hinc, ac rusticus
Avara suspirant lucra.
At nos lucelli, ac fœnoris
Fandiq; prorsus nescij,
Nec arte fortes bellica,
Te Christe solum nouimus.
Te mente pura, & simplici
Te uoce, te cantu pio,
Rogare curuato genu
Flendo & canendo discimus.
His nos lucratur quæstibus,
Hac arte tantum uiuimus,
Hæc inchoamus munera,
Cum sol resurgens emicat.
Intende nostris sensibus,
Vitamq; totam dispice,
Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgentur tua.
Durare nos tales iube,
Quales remotis sordibus
Nitere pridem iusseras,
Iordane tinctos flumine.
Quodcunq; nox mundi dehinc
Infecit atris nubibus,
Tu * rex Eoi syderis
Vultu sereno illumina.
Tu sancte, qui tetram picem
Candore tingis lacteo,

* lux

Ebenoq;

Hebenoq; crystallum facis,
Delicta tergens liuida.
Sub nocte Iacob cærule
Luctator audax angeli,
Eò usq; dum lux surgeret.
Sudauit impar prælio.
Sed cum iubar claresceret,
Lapsante claudus poplite,
Femurq; uictus debile
Culpe uigorem perdidit.
Nutabat inguen saucium,
Quæ corporis pars uilior,
Longeq; sub cordis loco
Diram fouet libidinem.
Hæ nos docent imagines,
Hominem tenebris obsitum
Si forte non cedat Deo,
Vires rebelles perdere.
Erit tamen beatior,
Intemperans membrum cui
Luctando claudum, & tabidum
Dies oborta inuenerit.
Tandem faceffat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Lapsos sinistris gressibus
Errore traxit deuiò.
Hæc lux serenum conferat,
Purosq; nos præstet sibi,

*Opera Jacobi
magistri fuit
Hebeno*

Nihil

Nihil loquamur subdolum,
Voluamus obscurum nihil.
Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, nec manus,
Oculi ne peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.
Speculator adstat de super,
Qui nos diebus omnibus,
Actusq; nostros prospicit
A luce prima in uesperum.
Hic testis, hic est arbiter,
Hic intuetur quicquid est
Humana quod mens concipit,
Hunc nemo fallit iudicem.

HYMNVS ANTE CIBVM.

Carmen Alcmanium, trimetrum, hypercatalecticum,
monocolon, pentastrophon, constans tribus Dactylis &
semipede, id est heptimemeri heroica, hoc modo.

- u u   - u u   - u u   u
O Crucifer bone lucifator,
Omniparens, pie, uerbigena,
Aedite corpore uirgineo,
Sed prius in genitore potens,
Astra, solum, mare quam fierent.
Huc nitido precor intuitu
Ecte salutiferam faciem,
Fronte serenus: & irradias

Nominis

Nominis ut sub honore tui
Has epulas liceat capere.
Te sine dulce nihil domine,
Nec iuuat ore quid appetere,
Pocula ni prius, atq; cibos
Christe tuus fauor imbuerit
Omnia sanctificante fide. *e-g. p-t*
Fercula nostra deum sapiant,
Christus & influat in pateras.
Seria, ludicra, uerba, iocos,
Deniq; quod sumus, aut agimus,
Trina superna regat pietas.
Hic mihi nulla rosæ spolia,
Nullus aromate fragrat odor,
Sed liquor influit ambrosius,
Nectare amq; fidem redolet
Fusus ab usq; patris gremio.
Sperne camœna leues hederas,
Cingere tempora quis solita es,
Sertaq; mystica dactylico
Texere docta, liga strophio
Laude Dei redimita comas.
Quod generosa potest anima,
Lucis & ætheris indigena,
Soluere dignius obsequium?
Quàm data munera si recinat
Artificem modulata suum?
Ipse homini quia cuncta dedit,

Quæ

Quæ capimus dominante manu,
Quæ polus, aut humus, aut pelagus
Aëre, gurgite, rure creant,
Hæc mihi subdidit, & sibi me.
Callidus illaqueat uolucres
Aut pedicis dolus, aut maculis,
Illita glutine corticeo
Vimina plumigeram seriem
Impediunt, & abire uetant.
Ecce per æquora fluctuagos
Texta greges sinuosa trahunt.
Piscis item sequitur calanum,
Raptus acumine uulnifico
Credula saucius ora cibo.
Fundit opes ager ingenuas,
Diues aristiferæ segctis,
Hic ubi uitea pampineo
Brachia palmite luxuriant,
Pacis alumna ubi bacca uiret.
Hæc opulencia Christicolis
Seruit, & omnia suppeditat.
Absit enim procul illa fames
Cædibus ut pecudum, libeat
Sanguineas lacerare dapes.
Sint fera gentibus indomitis
Prandia, de nece quadrupedum:
Nos oleris como, nos siliqua
Fœta legumine multimodo

Pauerit

ya

*Paucrit innocuis epulis.
Spanca mulctra gerunt niueos
Vbere de gemino latices,
Perq; coagula densa liquor
Insolidum coit, & fragili
Lac tenerum premitur calato.
Mella recens mihi Cecropia
Nectare sudat olente fauus,
Hæc opifex apis aërio
Rore liquat, tenuiq; thymo,
Nexilis inscia connubij.
Hæc quoq; pomiferi nemoris
Munera mitia proueniunt,
Arbor onus tremefacta suum
Deciduo grauis imbre pluit,
Puniceosq; iacit cumulos.
Quæ ueterum tuba, quæuc lyra
Flatibus incita, uel fidibus,
Diuitis omnipotentis opus,
Quæq; fruenda patent homini,
Laudibus equiparare queat?
Te pater optime mane nouo,
Solis & orbita cum media est,
Te quoq; luce sub occidua
Sumere cum monet hora cibum,
Nostra deus canet harmonia.
Quod calet halitus interior,
Corde quod abdita uena tremit,*

Pulsat

Pulsat & incita quod resonant
Lingua sub ore latens caueam, *v. ut lingua si desinat*
Laus superi patris esto mihi.
Nos igitur tua sancta manus
Cespite composuit madido,
Effigiem meditata suam,
Utq; foret rata materies,
Flauit & indidit ore animam.
Tunc per amœna uireta iubet
Frondicomis habitare locis.
Ver ubi perpetuum redolet,
Prataq; multicolorata latex
Quadrifluo celer amne rigat.
Hæc tibi nunc famulentur ait,
Usibus omnia dedo tuis,
Sed tamen aspera mortifero
Stipite carpere poma ueto,
Qui medio uiret in nemore.
Hic draco perfidus indocile
Virginis illicit ingenium,
Ut socium malesuada uirum
Mandere cogeret ex uetitis,
Ipsa pari peritura modo.
Corpora mutua nosse nefas,
Post epulas inoperta uident
Lubricus error & erubet.
Tegmina suta parant folijs,
Dedecus ut pudor occuleret.

B

Conscia

ulsat

Conscia culpa Deum pauitans
Sede pia procul exigitur.
Innuba foemina quæ fuerat,
Coniugis excipit imperium,
Foedera tristia iussa pati.
Author & ipse doli coluber
Plectitur improbus, ut mulier
Colla trilingua calce terat,
Sic coluber muliebri solum
Suspicit, atq; uirum mulier.
His ducibus uiciosa dehinc
Posteritas ruit in facinus,
Dumq; rudes imitatur auos
Fas nefasq; simul glomerans
Impia crimina morte luit.
Ecce uenit noua progenies,
Aethere proditus alter homo,
Non luteus, uelut ille prius:
Sed deus ipse gerens hominem,
Corporeisq; carens uicijs.
Fit caro uiuida sermo patris,
Numine quem rutilante grauis
Non thalamo, neq; iure thori,
Nec genialibus illecebris
Intemerata puella parit.
Hoc odium uetus illud erat,
Hoc erat aspidis atq; hominis
Digladiabile dissidium

Quod

Quod modo cernua foemineis
Vipera proteritur pedibus.
Edere nanq; Deum merita
Omnia uirgo uenena domat,
Tractibus anguis inexplicitis
Virus inermis piger reuomit,
Gramine concolor in uiridi.
Quae feritas modo non trepidat,
Territa de grege candidulo?
Impaudas lupus inter oues
Tristis obambulat, & rabidum
Sanguinis immemor os cohibet.
Agnus enim uice mirifica
Ecce leonibus imperitat,
Exagitantq; truces aquilas
Per uaga nubila, perq; notos
Sydere lapsa columba fugat.
Tu mihi Christe columba potens,
Sanguine pasta cui cedit auis.
Tu niueus per ouile tuum
Agnus hiare lupum prohibes,
Sub iuga tigridis ora premens.
Da locuples Deus hoc famulis
Rite precantibus, ut tenui
Membra cibo recreata leuent,
Neu piger immodicis dapibus
Viscera * tanta grauet stomachus.
Haustus amarus abesto procul,

tensa.

B 2

Ncc

Nec libeat tetigisse manus
Exitiale quid, aut uetitum,
Gustus & ipse modum teneat,
Sospitet ut iecur incolume.
Sit satis anguibus horrificis,
Liba quod impia corporibus
Ah miseram peperere necem.
Sufficiat semel ob facinus
Plasma Dei potuisse mori.
Oris opus, uigor igneolus
Non moritur, quia flante Deo
Compositus, superoq; fluens
De solio patris artificis,
Vim liquidæ rationis habet.
Viscera mortua, quinetiam
Post obitum reparare datur,
Eq; suis iterum tumulis
Prisca renascitur effigies,
Pulueres coeunte situ.
Credo equidem, neq; uana fides,
Corpora uiuere more animæ:
Nam modo corporeum meminî
De Phlegetonte gradu facili
Ad superos remeasse deum.
Spes eadem membra mea manet,
Quæ redolentia funereo
Iussa quiescere sarcophago.

Dux

Dux * parilis rediuiuus homo
Ignea Christus ad astra uocat.

* parili rediui-
uus humo.

H Y M N V S P O S T C I B V M .

Metrum monocolon hendecasyllabum Phaletium, con-
stans Spondeo, Dactylo, & tribus Trochæis, hoc modo.

--   - u u   - u   - u   - u

P Astis uisceribus, ciboq; sumpto,
Quem lex corporis imbecilla poscit,
Laudem lingua deo patri rependat :

Patri, qui Cherubim sedile sacrum,
Nec non & Seraphim suum supremo
Subnixus solio tenet regitq;.

Hic est, quem Sabaoth deum uocamus,
Expers principij, carensq; sine
Rerum conditor, & repertor orbis.

Fons uitæ liquida fluens ab arce,
Infusor fidei, sator pudoris,
Mortis perdomitor, salutis author.

Omnes quod sumus, aut uigemus, inde est,
Regnat spiritus ille sempiternus,
A Christo simul & parente missus.

Intrat pectora candidus pudica,
Quæ templi uice consecrata vident,
Postquam combiberint deum medullis.

Sed si quid uicij, doliue nasci
Inter uiscera iam dicata sensit,
Ceu spurcum, refugit celer sacellum.

B

3

Tetrus

Tetrum flagrat enim uapore crasso
Horror conscius æstuante culpa,
Offensumq; bonum niger repellit.
Nec solus pudor, innocensq; uotum
Templum constituunt perenne Christo
In cordis medij sinu, ac recessu.
Sed ne crapula ferueat cauendum est,
Quæ sedem fidei cibus refertam
Vsq; ad congeriem coarctet intus.
Parcis uictibus expedita corda
Infusum melius deum receptant,
Hic pastus animæ est, saporq; uerus.
Sed nos tu gemino fouens paratu,
Artus, atq; animas utroq; pastu
Confirmas pater, ac uigore completes.
Sic olim tua præcluens potestas,
Inter raucisonos situm leones
Illapsis dapibus uirum refouit.
Illum fusile numen execrantem,
Et curuare caput sub expolita
Aeris materia nefas putantem.
Plebs diræ Babylonis, ac tyrannus
Morti subdiderant, feris dicarant,
Sæuis protinus haustibus uorandum.
O semper pietas, fidesq; tuta,
Lambunt indomiti uirum leones,
Intactumq; Dei tremunt alumnium.
Astant comminus, et iubas reponunt,

Mansuescit

Mansuescit rabies, fameq; blanda
Prædam rictibus lambit incruentis.
Sed cum tenderet ad superna palmas,
Expertumq; sibi deum rogaret,
Clausus iugiter, indigensq; uictu,
Iussus nuncius aduolare terris,
Qui pastum famulo daret probato,
Raptum desilit obsequente mundo.
Cernit forte procul dapes inemptas,
Quas messoribus Abbacuc propheta
Agresti bonus exhibebat arte.
Huius cesarie manu prehensa,
Plenis sicut erat grauem canistris
Suspensum rapit & uehit per auras.
Tum raptus simul ipse, prandiumq;
Sensim labitur in lacum leonum,
Et quas tunc epulas gerebat, offert.
Sumas letus ait, libensq; carpas,
Quæ summus pater, angelusq; Christi
Mittunt liba tibi sub hoc periculo.
His sumptis, Danielus excitauit
In coelum faciem, ciboq; fortis
Amen reddidit, alleluia dixit.
Sic nos muneribus tuis refecti,
Largitor deus omnium bonorum
Grates reddimus & sacramus hymnos,
Tu nos tristifico uelut tyranno,
Mundi scilicet impotentis actu

B 4   Conclusos,

Conclusos, regis, & feram repellis.
Quæ circumfrenit, ac uorare tentat,
Insanos acuens furore dentes,
Cum te summe deus precemur unum.
Vexamur, premimur, malis rotamur,
Oderunt, lacerant, trahunt, lacesunt,
Iuncta est supplicij fides iniquis.
Nec deficit tamen anxij medela,
Nam languente trucis leonis ira,
Illapse superingeruntur escæ.
Quas si quis sitienter hauriendo
Non gustu tenui, sed ore pleno,
Internis uelit implicare uenis.
Hic sancto satiatus ex propheta,
Iustorum capiet cibos uirorum,
Qui fructum domino metunt perenni.
Nil est dulcius ac magis saporum,
Nil quod plus hominem iuuare possit,
Quam uatis pia præcipientis orsa.
His sumptis licet insolens potestas
Prauum iudicet, irrogetq; mortem,
Impasti licet irruant leones.
Nos semper dominum patrem fatentes,
In te Christe deus loquemur unum,
Constanterq; tuam crucem feremus.

H Y M N U S A D I N C E N S V M

cerei paschalis.

Carmen monoclon Choriambicum Asclepiadicum,
Tetrametrum

Tetrametrum. Acatalecticum, constans Spondeo, duobus
Choriambis, Pyrrhichio uel Iambo, hoc modo.

-- -uu- -uu- uu

Inuentor rutili dux bone luminis,
Qui certis uicibus tempora diuidis,
Merso sole chaos ingruit horridum,
Lucem Christe tuis redde fidelibus.
Quamuis innumero sydere regiam,
Lunariq; polum lampade pinxeris,
Incussu silicis lumina nos tamen
Monstras saxigeno semine quærere.
Hoc signas opere conditor inclyte,
Lumen ueridicum mentibus omnium,
In Christo domino quærere iugiter,
Quem petram loquitur doctor egregius.
Ne nesciret homo spem sibi luminis
In Christi solido corpore conditam,
Qui dici stabilem se uoluit petram,
Nostris igniculis unde genus uenit.
Pingui quos olei rore madentibus
Lychnis aut facibus pascimus aridis,
Quin & fila fauis scirpea floreis
Presso melle prius collita fingimus.
Viua flamma uiget, seu caua testula
Succum linteolo suggerit ebrio,
Seu pinus picem fert alimoniam,
Seu ceram teretem stuppa calens bibit.
Nectar de liquido uertice feruidum

B 5

Guttatim

Guttatim lachrymis stillat * alentibus, * olentibus
Ambustum, quoniam uis facit ignea
Imbrem de madido flere cacumine.
Splendent ergo tuis muneribus pater
Flammis mobilibus scilicet atria,
Absentemq; diem lux agit emula,
Quam nox cum lacero uicta fugit peplo.
Sed quis non rapidi luminis arduam,
Manantemq; Deo cernat originem?
Moses nempe Deum spinihero in rubo
Vidit conspicuo lumine flammicum.
Fœlix qui meruit sentibus in sacris
Cœlestis solij uisere principem,
* Iussus nexa pedum uincula soluere, * Hostis
Ne sanctum inuolucris pollueret locum.
Hunc ignem populus sanguinis inclyti
Maiorum meritis tutus, & impotens,
Suetus sub dominis uiuere barbaris,
Iam liber sequitur longa per auia:
Qua gressum tulerant, castraq; cerule
Noctis per medium concita mouerant,
Plebem peruigilem fulgure præuio
Ducebat radius sole micantior.
Sed rex Niliaci littoris, inuido
Feruens felle, iubet præualidam manum
In bellum rapidis ire cohortibus,
Ferratasq; acies clangere classicum.
Sumunt arma uiri, seq; minacibus
Accingunt

Accingunt gladijs, triste canit tuba,
Hic fudit iaculis, ille uolantia
Præfigit calamis spicula Gnosijs,
Densatur cuneis turba pedestribus,
Currus pars, & equos, & uolucres rotas
Conscendunt celeres, signaq; bellica
Prætendunt tumidis clara draconibus.
Hinc iam seruitij nescia pristini
Gens Pelusiæcæ usta uaporibus,
Tandem purpurei gurgitis hospita
Rubris littoribus fessa resederat.
Hostis dirus adest cum duce perfido,
Infert & ualidis prælia uiribus.
Moses porro suos in mare præcipit
Constans, intrepidus tendere gressibus.
Præbent rupta locum stagna uiantibus,
Riparum in faciem peruia, sistitur
Circumstans uitreis unda liquoribus,
Dum plebs sub bifido permeat æquore.
Pubes quinetiam decolor asperis
Irritata odijs, rege sub impio,
Hebreum sitiens fundere sanguinem
Audet se pelago credere concauo.
Ibant præcipiti turbine percita
Fluctus per medios agmina regia.
Sed confusa dehinc unda reuoluitur
In semet reuolans gurgite confluo.
Currus tunc, & equos, telaq; naufraga,

Ipsos

Ipsos & proceres, & uaga corpora
Nigrorum uideas nare satellitum,
Arcis iustitium triste tyrannicæ.
Quæ tandem poterit lingua retexere
Laudes Christe tuas? qui donitum Pharon
Plagis multimodis cedere præfili
Cogis iusticiæ, uindice dextera,
Qui pontum rapidis æstibus inuium
Persultare uetas, ut resluo in salo
Securus pateat te duce transitus,
Et mox unda rapax ut uoret impios.
Cui ieiuna uia saxa madentibus
Exundant scatebris, & latices novos
Fundit scissa silex, quæ sitientibus
Dat potum populis axe sub igneo.
Instar fellis aqua tristifico in lacu
Fit ligni uenia mel uelut Atticum,
Lignum est, quo sapiunt aspera dulcius,
Nam præfixa cruci spes hominum uiget.
Implet castra cibus tunc quoq; pinguidus,
Illabens gelida grandine densius,
His mensas epulis, hac dape construunt,
Quam dat sydereo Christus ab æthere.
Nec non imbrifero uentus anhelitu
Crassa nube leues inuehit alites,
Quæ diffolata in humum cum semel agmina
Fluxerunt, reduci non reuolant fuga.
Hæc olim patribus præmia contulit

Insignis

Insignis pietas numinis unici,
Cuius subsidio nos quoq; uescimur,
Pascentes dapibus pectora mysticis.
Fessos ille uocat per freta seculi,
Discissis populum turbibus regens.
Ereptasq; animas mille laboribus
Iustorum in patriam scandere præcipit.
Illic purpureis tecta rosarijs
Omnis fragrat humus, caltaq; pinguis
Et molles uiolas, & tenues crocos
Fundit fonticulis unda fugacibus.
Illic & gracili balsama furculo
Desudata fluunt, raraq; cinnama
Spirant, & folium, fonte quod abdito,
Prælabens fluuius portat in exitum.
Fœlices animæ prata per herbida
Concentu parili suaue sonantibus
Hymnorum modulis dulce canunt melos,
Calcant & pedibus lilia candidis.
Sunt & spiritibus sepe nocentibus
Pœnarum celebres sub styge ferie,
Illa nocte sacer qua redijt deus
Stagnis ad superos ex Acheronticis.
Non sicut tenebras de face fulgida
Surgens Oceano lucifer imbuit,
Sed terris domini de cruce tristibus
Maior sole nouum restituens diem.
Marcant supplicijs tartara mitibus,

Exultatq;

Exultatq; sui carceris ocio
Umbrarum populus, liber ab ignibus,
Nec feruent solito flumina sulphure.

Nos festis trahimus per pia gaudia

vigilantibus Noctem concilijs, uotaq; prospera
Certatim uigili congerimus prece,

Extractoq; agimus liba sacrario,

Pendent mobilibus lumina funibus,

Que suffixa micant per laquearia,

natalia vest Et de languidulis fata natalibus

qua uocat Lucem perspicuo flamma iacit uitro.

Credas stelligeram desuper arcam

Ornatam geminis stare trionibus,

duxit fides Et qua Phosphoreum temo regit iugum

Passim purpureos spargier hesperos.

O res digna Deus, quam tibi roscida

Noctis principio grex tuus offerat

Lucem, qua tribuis, nil preciosius

Lucem, qua reliqua premia cernimus.

Ego p Tu lux uera oculis, lux quoq; sensibus,

lingua Intus tu speculum, tu speculum foris,

Lumen, quod famulans offero, suscipe,

parisi qd uenit Tinctum pacifici chrisimatis unguine.

prate. ole Per Christum genitum summe pater tuum,

In quo uisibilis stat tibi gloria,

Qui noster dominus, qui tuus unicus

Spirat de patrio corde paraclitum.

Per quem splendor, honos, laus, sapientia,

Maestas

Maestas, bonitas, & pietas tua
Regnum continuat numine triplici,
Texens perpetuis secula seculis,

H Y M N U S A N T E S O M N U M.

Dimetrum Iambicum Anacreonticum Catalecticum
monocolon tetrastraphon, constans tribus pedibus, &
semipede. Primo enim loco habet Iambum uel Spon-
dæum promiscue, secundo Iambum, tertio Iambum uel
Spondæum, hoc modo.

u -   u -   u -   u
- -   u -   - -   u

A Des pater supreme,
Quem nemo uidit unquam,
Patrisq; sermo Christe,
Et spiritus benigne.

O trinitatis huius
Vis una, lumen unum,
Deus ex deo perennis,
Deus ex utroq; missus.
Fluxit labor diei,
Redit quietis hora,
Blandus sopor uicissim
Fessos relaxat artus.
Mens æstuans procellis
Curisq; sauciata,
Totis bibit medullis
Obliuiale poculum.
Serpit per omne corpus

Lethæa

Lethæa uis, nec ullum
Miseris doloris ægri
Patitur manere sensum.
Lex hæc data est caducis
Deo iubente membris,
Ut temperet laborem
Medicabilis uoluptas.
Sed dum pererrat omnes
Quies amica uenas
Pectusq; feriatum
Placat rigante somno.
Liber uacat per auras
Rapido uigore sensus,
Variasq; per figuras,
Quæ sunt operta cernit.
Quia mens soluta curis,
Cui est origo cœlum,
Purusq; fons ab æthra
Iners iacere nescit.
Imitata multiformes
Facies, sibi ipsa fingit,
Per quas repente currens,
Tenui fruatur actu.
Sed sensa somniantum.
Dispar fatigat horror,
Nunc splendor intererrat,
Qui dat futura nosse.
Plerunq; dissipatis

Mendax

Mendax imago ueris,
Animos pauore mœstos
Ambage fallit atra.
Quem rara culpa morum
Non polluit frequenter,
Hunc lux serena uibrans
Res edocet latentes,
At qui coinquinatum
Vitijs cor impiauit,
Lusus pauore multo
Species uidet tremendas.
Hoc patriarcha noster
Sub carceris catena
Geminis simul ministris
Interpres adprobauit.
Quorum reuersus unus
Dat poculum tyranno,
Ast alterum rapaces
Fixum uorant uolucres.
Ipsam deinde regem
Perplexam somniantem,
Nouit famem futuram
Clausis cauere aceruis.
Mox præsul ac tetrarches
Regnum per omne iussus
Sociam tenere uirgam,
Domina resedit aula,
O quam profunda iustis

©

Arcana

142

Arcana, per soporem
Aperit tuenda Christus,
Quàm clara, quàm tacenda.
Euangelista summi
Fidissimus magistri,
Signata quæ latebant
Nebulis uidet remotis.
Ipsum tonantis agnum
De cæde purpurantem,
Qui conscium futuri
Librum resignat unus.
Huius manum potentem
Gladius perarmat anceps,
Et fulgurans utrinq;
Duplicem minatur ictum.
Quæsitore ille solus
Animæq; corporisq;,
Ensisq; bis timendus
Prima, ac secunda mors est.
Idem tamen benignus
Vltor, retundit iram,
Paucosq; non piorum
Patitur perire æuum.
Huic inclytus perenne
Tribuit pater tribunal
Hunc obtinere iussit
Nomen, supra omne nomen.
Hic præpotens cruenti
Extinctor

Extinctor Antichristi,
Qui de furente monstro
Pulchrum refert trophaeum.
Quam bestiam capacem,
Populosq; deuorantem,
Quam sanguinis charybdim
Ioannes execratur.

Hec nempe, quae sacratum
Praefere nomen ausa,
Imam petit gehennam,
Christo perempta uero.

Tali sopore iustus
Mentem relaxat heros,
Vt spiritu sagaci
Coelum peragret omne.

Nos nil meremur horum,
Quos creber implet error,
Concreta quos malarum
Vitiat cupido rerum.

Sat est quiete dulci
Fessum fouere corpus,
Sat si nihil sinistrum
Vanae minentur umbrae.

Cultor dei memento
Te fontis & lauacri
Rorem subisse sanctum,
Te chrismate innouatum.

Eae cum uocante somno

Castum petis cubile,
Frontem, locumq; cordis
Crucis figura signet.
CruX pellit omne crimen,
Fugiunt crucem tenebræ,
Tali dicata signo
Mens fluctuare nescit.
Procul ô procul uagantum
Portenta somniorum,
Procul esto peruicaci
Prestigiator astu.
O tortuose serpens,
Qui mille per Meandros,
Fraudesq; flexuosas
Agitas quietâ corda.
Discede, Christus hic est,
Hic Christus est, liqueſce,
Signum, quod ipse nosti,
Damnât tuam cateruam.
Corpus licet fatiscens
Iaceat recline paulum,
Christum tamen sub ipſo
Meditabimur ſopore.

H Y M N U S I E I V N A N T I V M.

Carmen monocolon Iambicum, ſenarium, acatalecti-
cum, locis imparibus habens Spondæum, Anapeſtum,
Iambum, Tribrachum: Paribus uero Iambum, & non
nunquam Anapeſtum. Eius ſpecimen, ſi uoles, licebit
mutuare

mutuari ex primo hymno : Senex fidelis.

O Nazarene dux Bethleem, uerbum patris,

Quem partus alui uirginalis protulit,

Adesto castis Christe parsimonijs,

Festumq; nostrum rex serenus aspice,

Ieiuniorum dum litamus uictimam.

Nihil hoc profecto purius mysterio,

Quo fibra cordis expiatur liuidi,

Intemperata quo domantur uiscera

A ruina, putrem ne resudamus crapulam

Obstrangulatæ mentis ingenium premat.

Hinc subiugatur luxus, & turpis gula,

Vini atq; somni degener socordia,

Libido sordens, inuerecundus lepos,

Variaq; pestes languidorum sensuum,

Parcam subactæ disciplinam sentiunt.

Nam si licenter diffluens potu, & cibo,

Iciuna rite membra non coerceas,

Sequitur, frequenti marcida oblectamine,

Scintilla mentis ut tepescat nobilis,

Animusq; pigris stertat ut præcordijs.

Frenentur ergo corporum cupidines,

Detersa ut intus emicet prudentia,

Sic excitato perspicax acumine,

Liberq; flatu laxiore spiritus

Rerum parentem rectius precabitur.

Helias tali creuit obseruantia

Vetus sacerdos, ruri hospes aridi,

C 3

Fragore

*Bethleem no
est uirginis
qua eff. ca. 106*

Etia
um,
on-
ebit
tare

Fragore ab omni quem remotum & segregem
Spreuisse tradunt criminum frequentiam,
Casto fruente Syrtium silentio.

Sed mox in auras igneis iugalibus,
Curruq; raptus euolauit præpeti,
Ne de propinquo sordium contagio
Dirus quietum mundus afflaret uirum.
Olim probatis inclytum ieiunijs.

Non ante coeli principem septemplicis
Moses tremendi fidus interpretis throni
Potuit uidere, quam decem recursibus
Quater uolutis sol peragrans sydera
Omni carentem cerneret substantia.

Victus precantis solus in lachrymis fuit.
Nam flendo pernox, irrigatum puluerem
Humi madentis ore pressit cernuo,
Donec loquentis uoce perstrictus dei,
Expauit ignem non ferendum uisibus.

Ioannes huius artis haud minus potens,
Dei perennis præcucurrit filium,
Curuos uiarum qui retorsit tramites,
Et flexuosa corrigens dispendia,
Dedit sequendam calle recto lineam.

obsequium
Hanc obsequelam præparabat nuncius
Mox affuturo construens iter deo,
Cliuosa planis, confragosa ut lenibus
Conuerterentur, neue quicquam deuium.
Illapsa terris inueniret ueritas.

Not

Ioan

Non usitatis ortus hic natalibus,
Oblita lactis iam uieto in pectore
Matris tetendit serus infans ubera,
Nec ante partu de senili effusus est,
Quam prædicaret uirginem plenam deo
Post in patentis ille solitudines,
Amictus hirtis bestiarum pellibus,
Setisue tectus, hispida & lanugine,
Secessit, horrens inquinari, & pollui
Contaminatis oppidorum moribus.
Illic dicata parcus abstinentia
Potum, cibumq; uir seueræ industriæ
In usq; serum respuebat uesterum,
Parum locustis & fauolum agrestium
Liquore pastum corpori suetus dare.
Hortator ille primus, & doctor nouæ
Fuit salutis, nam sacro in flumine
Veterum piatas lauit errorum notas,
Sed tincta postquam membra defecauerat,
Cælo refulgens insuebat spiritus.
Hoc ex lauacro labe dempta criminum,
Ibant renati non secus, quàm si rudis
Auri recocta uena pulchrum splendeat,
Micet metalli siue lux argentei,
Sudum polito prænitens purgamine.
Referre prisca stemma nunc ieiunij
Libet, fideli proditum uolumine,
Ut diruendæ ciuitatis incolis

*lanugine et, ut
vobis primario*

Et quædam huius

Renouat

C 4

Fulmen

Fulmen benigni mansuctum patris
Pie repressis ignibus pepercerit.
Gens insolenti præpotens iactantia
Pollebat olim, quam fluentem nequiter
Corrupta uulgo soluerat lasciuiam,
Et inde bruto contumax fastidio,
Cultum superni negligebat numinis.
Offensa tandem iugis indulgentiæ
Censura, iustis excitatur motibus,
Dextram perarmat rompheali incendio,
Nimbos crepantes, & fragosos turbines
Vibrans, tonantum nube flammarum quatit.
Sed pœnitendi dum datur diecula,
Si forte uellent improbam libidinem,
Veteresq; nugas condomare, ac frangere,
Suspendit ictum terror exorabilis,
Paulumq; dicta substitit sententia.
Ionam prophetam mitis ultor excitat,
Pœnæ imminentis iret ut prænuncius:
Sed nosset ille cum minacem iudicem
Seruare malle, quàm ferire, ac plectere,
Tectam latenter uertit in Tharsos fugam.
Celsam paratis pontibus scandit ratem,
Vdo reuincta sunc puppis soluitur,
Itur per altum, fit procellosum mare,
Tum caussa tanti quæritur periculi,
Sors in fugacem missa uatem decidit.
Iussus perire solus è cunctis reus,

Cuius

Cuius uoluta crimen urna expresserat,
Præceps rotatur, & profundo immergitur,
Exceptus inde beluinis faucibus,
Alui capacis uiuus hauritur specu.
Transmissa raptim præda, cassos dentium
Eludit ictus, incruentam transuolans
Impune linguam, ne retentam mordicus,
Offam molares dissecarent uiuidi,
Os omne transit, & Palatum præterit.
Ternis dierum, ac noctium processibus
Mansit sermo deuoratus gutture,
Errabat illic per latebras uiscerum,
Ventris recessus circumibat tortiles
Anhelus, extis intus æstuantibus.
Intactus exim tertiæ noctis uice,
Monstri uomentis pellitur singultibus,
Qua murmuranti sine fluctus frangitur,
Salsosq; candens spuma tundit pumices,
Ructatus exit, seq; seruatum stupet.
In Nimiuitas se coactus percito
Gressu reflectit, quos ut increpauerat
Pudenda censor imputans obprobria,
Impendet, inquit, ira summi uindictis,
Vrbemq; flamma mox cremabit, credite.
Apicem deinceps ardui montis petit,
Visurus inde conglobatum turbidæ,
Fumum ruinae, cladis & diræ struem,
Tectus flagellis multimodis germinis,

C 5

Nato

iuo

Nato & repente perfruens umbraculo.
Sed moesta postquam ciuitas uulnus noui
Hausit doloris, heu supremum palpitat,
Cursant per ampla congregatim moenia
Plebs, & senatus, omnis ætas ciuium,
Pallens iuuentus, eiulantes foeminae.
Placet frementem publicis ieiunijs
Placare Christum, mos edendi spernitur.
Glaucos amictus induit monilibus
Matrona demptis, proq; gemma, & serico
Crimem fluentem sordidus spargit cinis.
Squalent recincta ueste pullati patres,
Setasq; plangens turba sumit textiles,
Impexa uillis uirgo bestialibus,
Nigrante uultum contegit uelamine,
Iacens harenis & puer prouoluitur.
Rex ipse, Chios æstuantem murices
Lena reuulsa dissipabat fibula
Gemma uirentes, & lapillos sutiles,
Insigne frontis exuebat uinculum
Turpi capillos impeditos puluere.
Nullus bibendi, nemo uescendi memor,
Ieiuna mensas pubes omnis liquerat,
Quin & negato lacte uagientium
Fletu madescunt paruulorum cunulae,
Succum papillæ parca nutrix denegat.
Greges & ipsos claudit armentalium
Solers uirorum cura, ne uagum pecum

Contingat

Contingat ore rorulenta gramina,
Potum strepentis neue fontis hauriat,
Vacuis quærelæ personant præsepibus.
Mollitus his, & talibus, breuem deus
Iram refrenat, temperans oraculum
Prosper sinistrum, prona nam clementia
Haud difficulter supplicem mortalium
Solvit reatum, sitq; faulrix flentium
Sed cur uetustæ gentis exemplum loquor?
Pridem caducis cum grauatus artubus
Iesus: dicato corde ieiunauerit,
Prænuncupatus ore qui prophético
Emanuel est, siue nobiscum Deus.
Qui corpus istud molle naturaliter
Captumq; laxo sub uoluptatum iugo,
Virtutis arcta lege fecit liberum,
Emancipator seruiantis plasmat,
Regnantis ante uictor & cupidinis.
In hospitali nanq; secretus loco
Quinis diebus octies labentibus,
Nullam ciborum uindicauit gratiam,
Firmans salubri scilicet ieiunio
Vas appetendis imbecillum gaudijs.
Miratus hostis posse limum tabidum
Tantum laboris sustinere, ac perpeti,
Explorat arte sciscitator callida,
Deus ne membris sit receptus terreis,
Sed increpata fraude post tergum ruit.

r
Hoc

Hoc nos sequamur quisq; nunc pro uiribus,
Quod consecrati tu magister dogmatis,
Tuis dedisti Christe sectatoribus,
Ut cum uorandi uicerit libidinem,
Late triumphet imperator spiritus.

Hoc est quod atri liuor hostis inuidet,
Mundi poli q; quod gubernator probat,
Altaris aram quod facit placabilem,
Quod dormientis excitat cordis fidem,
Quod limat ægram pectorum rubiginem.

Perfusa non sic anne flamma extinguitur,
Nec sic calente sole tabescunt niues,
Ut turbidarum scabra culparum seges
Vanescit almo trita sub ieiunio,
Si blanda semper misceatur largitas.

Est quippe & illud grande uirtutis genus,
Operire nudos, indigentes pascere,
Opem benignam ferre supplicantibus,
Vnam, parem q; sortis humanæ uicem
Inter potentes atq; egenos ducere.

Satis beatus quisq; dextram porrigit,
Laudis rapacem, prodigam pecuniæ,
Cuius sinistra dulce factum nesciat,
Illum perennes protinus complent opes,
Ditat q; fructus foenerantem centuplex.

H Y M N U S P O S T I E I V N I V M.
Carmen Sapphicum, hendecasyllabum, constans Tro-
cheo, Spōdeo, dactylo, & duobus Trocheis, hoc modo.

- u - - - u u - u - u
Quartus uero quisq; Adonius est, constans Dactylo,
& Spondeo, hoc modo.

- u u - -
Christe seruatorum regimen tuorum,
Mollibus qui nos moderans habenis,
Leniter frenas, faciliq; septos
Lege coërces.

Ipsè cum portans onus impeditum
Corporis, duros tuleris labores,
Maior exemplis, famulos remisso
Dogmate palpas.

Nona summissum rotat hora solem,
Partibus uixdum tribus euolutis,
Quarta deuexo superest in axe
Portio lucis.

Nos breuis uoti dape uindicata *propria*
Soluimus festum, fruimurq; mensis
Affatim plenis, quibus imbuatur
Prona uoluptas.

Tantus æterni fauor est magistri,
Doctor indulgens ita nos amico
Lactat hortatu, leuis obsequela ut
Mulceat artus.

Addit, & ne quis uelit inuenusto
Sordidus cultu lacerare frontem,
Sed decus uultus, capitisq; pexum
Comat honorem.

Terge

Terge ieiunans, ait, omne corpus,
Neue subducto faciem rubore
Luteus tingat color, aut notetur
Pallor in ore.

Rectius læto tegimus pudore
Quicquid ad cultum patris exhibemus,
Cernit occultum deus, & latentem
Munere donat.

Ille ouem morbo residem, gregiꝫ;
Perditam sanat male dissipantem
Vellus adfixis uepribus per hirtæ
Deuia syluæ.

Impiger pastor reuocat, lupisꝫ;
Gestat exclusis humeros grauatus,
Inde purgatam reuehens aprico
Reddit ouili.

Reddit & pratis, uiridiꝫ; campo
Vibrat implexis ubi nulla lapis
Spina, nec germen sudibus perarmat
Carduus horrens.

Sed frequens palmis nemus, & reflexa
Vernat herbarum coma, tum perennis
Gurgitem uiuis uitreum fluentis
Laurus obumbrat.

Hisce pro donis tibi fide pastor,
Seruitus quæ nam poterit rependi?
Nulla compensant precium salutis
Vota precantum.

Quamlibet

Quamlibet spreto sine mora pastu
Sponte confectos tenuemus artus,
Teq; contemptis epulis rogemus
Nocte, dieq;
Vincitur semper minor obsequentum
Cura, nec munus genitoris aequat,
Frangit in cratem luteam laboris
Grandior usus.
Ergo ne limum fragilem soluta
Deserant vires, & aquosus albis
Humor in uenis dominetur, aegrum
Corpus eneruans.
Laxus, ac liber modus abstinendi
Ponitur cunctis, neq; nos seuerus
Terror impellit, sua queng; cogit
Velle potestas.
Sufficit quicquid facias uocato
Numinis nutu prius, inchoare,
Siue tu mensam renuas, cibumq;
Sumere tentes.
Annuit dexter deus, & secundo
Prosperat uultu, uelut hoc salubre
Fidimus nobis fore, quod dicatas
Carpimus escas.
Sit bonum supplex precor, & medelam
Conferat membris, animumq; pascat
Sparsus in uenas cibus obsecrantum
Christicolarum.

HYMNUS

H Y M N V S O M N I H O R A .

Carmen Trochaicum, tetrametrum, monocolon, tri-
strophon, catalecticum: Paribus locis habet Trochaum,
Spondæum, et nonnunquam Anapestum: Imparibus Tro-
chaum, Tribrachum, & Dactylum, hoc modo.

- u   - -   - u   - -
- u   - u   - u u

DA puer plectrum, choreis
Ut canam fidelibus,
Dulce carmen, & melodum,
Gesta Christi insignia,
Hunc canoena nostra solum
Pangat, hunc laudet lyra.
Christus est, quem rex sacerdos
Ad futurum protinus
Infulatus concinebat
Voce, chorda, & tympano,
Spiritus caelo influentem
Per medullas hauriens,
Facta nos etiam probata
Pangimus miracula,
Testis est orbis, nec ipsa
Terra, quod uidit, negat,
Comminus deum docendis
Proditum mortalibus.
Corde natus ex parentis,
Ante mundi exordium,
Alpha & ω cognominatur.

1250

Ipsē fons, & clausula,
Omnium, quis sunt, fuerunt,
Quæq; post futura sunt.

Ipsē iussit, & creata,
Dixit ipse, & facta sunt,
Terra, cœlum, fossa pontis,
Trima rerum machina,
Quæq; in his uigent sub alto
Solis, & lunæ globo.

Corporis formam caduci,
Membra morti obnoxia
Induit, ne gens periret
Primo plasti ex germine,
Merferat quem lex profundo
Noxialis tartaro.

O beatus ortus ille,
Virgo cum puerpera
Edidit nostram salutem,
Fœta sancto spiritu,
Et puer redemptor orbis
Os sacratum protulit.

Pfallat altitudo cœli,
Pfallant te omnes angeli,
Quicquid est uirtutis usquam
Pfallat in laudem Dei:
Nulla linguarum silescat,
Vox & omnis consonet.

Ecce quem uates uetustis

D Concinebant

Concinebatur seculis,
Quem prophetarum fideles
Paginae sponderant,
Emicat, promissus olim,
Cuncta collaudent eum.
Cantharis infusa lympa
Fit falernum nobile,
Nunciat uinum minister
Esse promptum ex hydria,
Ipse rex sapore tinctis
Obstupescit poculis.
Membra morbis ulcerosa,
Viscerum putredines
Mando, ut abluantur, inquit,
Fit ratum, quod iusserat,
Turgidam cutem repurgant
Vulnerum piamina.
Tu perennibus tenebris
Iam sepulta lumina
Illinis limo salubri,
Sacri & oris nectare
Mox apertis, hac medela
Lux reducta est orbibus.
Increpas uentum furentem,
Quod procellis tristibus
Vertat equor fundo ab imo,
Vexet & uagam ratem:
Ille iussus obsecundat,

Mitis

Mitis unda sternitur,
Extimum uestis sacratae
Furtim mulier attigit,
Protinus salus secuta est,
Ora pallor deserit,
Sistitur riuus, cruore
Qui fluebat perpeti.
Exitu dulcis iuuentae
Raptum ephebum uiderat,
Orba quem mater supremis
Funerabat fletibus:
Surge dixit, ille surgit,
Matri & astans redditur.
Sole iam quarto carentem,
Iam sepulchro absconditum
Lazarum iubet uigere
Reddito spiramine,
Foetidum iecur reductus
Rursus intrat halitus.
Ambulat per stagna ponti,
Summa calcat fluctuum,
Mobilis liquor profundi
Pendulam praestat uiam,
Nec fatiscit unda sanctis
Pressa sub uestigijs.
Suetus antro bustiali
Sub catenis frendere,
Mentis impios efferratis

Percitus furoribus
Profilit, ruitq; supplex
Christum adesse ut senserat.
Pulsa pestis lubricorum
Milleformis demonum
Corripit gregis suilli
Sordida spurcamina,
Seq; nigris mergit undis,
Ut pecus lymphaticum.
Fert qualis ter quaternis
Ferculorum fragmina,
Affatim referta iam sunt
Accubantum millia
Quinq; panibus peresis,
Et gemellis piscibus.
Tu cibus, panisq; noster,
Tu perennis suauitas,
Nescit esurire in æuum
Qui tuam sumit dapem,
Nec lacunam uentris implet,
Sed uouet uitalia.
Clausus aurium meatus,
Et sonorum nescius,
Purgat ad præcepta Christi
Crassa quæq; obstacula
Vocibus capax fruendis,
Ac susurris peruius.
Omnis ægritudo cedit,

Languor

Languor omnis pellitur,
Lingua fatur, quam ueterna
Vinxerant silentia,
Gestat & suum per urbem
Letus eger lectulum.
Quin & ipsum, ne salutis
Inferi expertes forent,
Tartarum benignus intrat.
Fracta q̄; cedit ianua,
Vectibus cadit reuulsus
Cardo dissolubilis.
Illa prompta ad irruentes,
Ad reuertentes tenax,
Obice retrorsum pulso
Porta reddit mortuos
Lege uersa, & limen atrum
Iam recalcandum patet.
Sed deus dum luce fulua
Mortis antra illuminat,
Dum stupentibus tenebris
Candidum præstat diem,
Tristia squalentis æthæ *corstymetq; aet*
Palluerunt sydera: *syd. dunt*
Sol refugit, & lugubri *---*
Sordidus ferrugine
Igneum reliquit axem,
Seq̄; mœrens abdidit,
Fertur horruisse mundus

D 3

Noctis

Noctis aeternae chaos.
Solve uocem mens sonoram,
Solve linguam mobilem,
Dic trophaeum passionis,
Dic triumphalem crucem,
Pange uexillum notatis
Quod resulget frontibus.
O nouum caede stupenda
Vulneris miraculum,
Hinc cruoris fluxit unda,
Lympha parte ex altera,
Lympha nempe dat lauacrum,
Tum corona ex sanguine est.
Vidit anguis immolatam
Corporis sacri hostiam,
Vidit & fellis perusti,
Mox uenenum perdidit,
Saucius dolore multo
Colla fractus sibilat.
Quid tibi, profane serpens,
Profuit rebus nouis
Plasnea primum perculisse
Versipelli astutia?
Diluit culpam recepto
Forma mortalis deo.
Ad breuem se mortis usum
Dux salutis dedit,
Mortuosq; olim sepultos

Ut redire

Vt redire insuesceret,
Dissolutis pristinorum
Vinculis peccaminum.
Hunc patres, sanctiq; multi
Conditorem præuium
Iam reuertentem secuti,
Tertio demum die
Carnis indumenta sumunt,
Eq; bustis prodeunt.
Cerneret coire membra
De fauillis aridis,
Frigidum uenis resumptis
Puluerem tepescere,
Ossa, neruos, ac medullas
Glutino cutis tegi.
Post ut occasum resoluit
Vitæ, & hominem reddidit
Arduum tribunal alti,
Victor ascendit patris,
Inclytam cœlo reportans
Passionis gloriam.
Maeste iudex mortuorum,
Maeste rex uiuentium,
Dexter in parentis arce
Quid uis uirtutibus
Omnium uenturus inde
Iustus ultor criminum.
Te senes, & te iuuentus,

D 4

Paruulorum

Paruulorum te chorus,
 Turba matrum, uirginumq;
 Simplices puellulae,
 Voce concordēs pudicis
 Perstrepant concentibus.
 Fluminum lapsus, & undae,
 Littorum crepidines,
 Imber, aestus, nix, pruina,
 Sylua, & aura, nox, dies,
 Omnibus te conclebrent
 Seculorum seculis.

HYMNVS IN EXEQVIIS
 defunctorum.

Carmen monocolon Anapesticum, dimetrum, Cata-
 lecticum, constat tribus anapestis & syllaba: Quamuis
 Prudentius promiscue duabus prioribus sedibus Anape-
 sto & Spondeo utatur, tertia uero Anapesto est pecu-
 liaris, hoc modo.

UU -   UU -   UU -   -

Deus ignee fons animarum,
 Duo qui socians elementa,
 Viuum simul, ac moribundum

Hominem pater effigiasti.
 Tua sunt, tua rector utraq;
 Tibi copula iungitur horum,
 Tibi dum uegetata cohærent,
 Spiritus simul & caro uiuit.
 Rescissa sed ista seorsum,

Proprios

Proprios reuocantur in ortus,
Petit alter aethera feruens,
Humus excipit arida corpus.
Rescissa sed ista seorsum
Soluunt hominem, perimuntq;
Humus excipit arida corpus,
Animæ rapit aura liquorem.
Quia cuncta creata necesse est
Tabefacta senescere tandem,
Compactaq; dissociari,
Et dissona texta retexi.
Hanc tu deus optime mortem
Famulis abolere paratus,
Iter inuiolabile monstras,
Quo perdit a membra resurgant.
Ut dum generosa caducis,
Ceu carcere clausa ligantur,
Pars illa potentior extet,
Quæ germen ab æthere traxit.
Si terrea forte uoluntas
Luteum sapit, & graue captat,
Animus quoq; pondere uictus,
Sequitur sua membra deorsum.
At si generis memor ignis
Contagia nigra recuset,
Vehit hospita uiscera secum,
Pariterq; reportat ad astra.
Nam quod requiescere corpus

D 5 VACUUM

Vacuum sine mente videmus,
Spacium breue restat, ut alti
Repetat collegia sensus.
Venient cito secula, cum iam
Socius calor ossa reuisat,
Animataq; sanguine uiuo
Habitacula pristina gestet.
Quæ pigra cadauera pridem
Tumulis putrefacta iacebant,
Volucres rapiuntur in auras,
Animas comitata priores.
Hinc maxima cura sepulchris
Impenditur, hinc resolutos
Honor ultimus accipit artus,
Et funeris ambitus ornat.
Candore nitentia claro
Prætendere lintea mos est,
Aspersaq; myrrha Sabæo
Corpus medicamine seruat.
Quid nam sibi saxa cauata?
Quid pulchra uolunt monumenta?
Res quod nisi creditur illis
Non mortua, sed data somno?
Hoc prouida christicolarum
Pietas studet, utpote credens
Fore protinus omnia uiua,
Quæ nunc gelidus sopor urget.
Qui iacta cadauera passim

Miserans

Miserans tegit aggere terræ,
Opus exhibet ille benignum
Christo pius omnipotenti.
Quia lex eadem monet omnes
Gemitum dare sorte sub una,
Cognataq; funera nobis
Aliena in morte dolere.
Sancti sator ille Tobia,
Sacer ac uenerabilis heros,
Dapibus iam rite paratis
Ius prætulit exequiarum.
Iam stantibus ille ministris,
Cyathos & fercula liquit,
Studioq; accinctus humani,
Fletu dedit ossa sepulchro.
Veniunt mox præmia cælo,
Preciumq; rependitur ingens,
Nam lumina nescia solis
Deus illita felle serenat.
Iam tunc docuit pater orbis,
Quàm sit rationis egena,
Mordax & amara medela,
Cum lux animum noua uexat.
Docuit quoq; non prius illum
Cælestia cernere regna,
Quàm nocte & uulnere tristi
Tollerauerit aspera mundi.
Mors ipsa beatior inde est,

Quod

Quod per cruciamina læthi
Via panditur ardua iustis
Et ad astra doloribus itur.
Sic corpora mortificata
Redeunt melioribus annis,
Nec post obitum recalescens
Compago fatiscere nouit.
Hæc quæ modo pallida tabo
Color albidus inficit ora,
Tunc flore uenustior omni
Sanguis cute tingit amœna.
Nam nulla deinde senectus
Frontis decus inuida carpet,
Macies neq; sicca lacertos
Succo tenuabit adeſo.
Morbus quoq; pestifer, artus
Qui nunc populatur anhelos,
Sua tunc tormenta resudans
Luet inter uincula mille.
Hunc eminus aère ab alto
Victrix caro, iamq; perennis
Cernet sine fine gementem,
Quos mouerat ipse dolores.
Quid turba superstes inepta
Clangens ululamina miscet?
Cur tam bene condita iura,
Lucta dolor arguit amens?
Iam mœsta quiesce querela,

Lachrymas

Lachrymas suspendite matres,
Nullus sua pignora plangat,
Mors hæc, reparatio uitæ est.
Sic semina sicca uirescunt
Iam mortua, iamq; sepulta,
Quæ reddita cespite ab imo
Veteres meditantur aristas.
Nunc suscipe terra fouendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Homini tibi membra sequestro
Generosa & fragmina credo.
Animæ fuit hæc domus olim
Factoris ab ore creatæ,
Feruens habitauit in istis
Sapientia principe Christo.
Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requiret
Sua munera fidor, & author,
Proprijq; enigmata uultus.
Veniant modo tempora iusta,
Cum spem deus impleat omnem,
Reddas patefacta necesse est,
Qualem tibi trado figuram.
Non si cariosa uetustas
Dissoluerit ossa fauillis,
Fueritq; ciniculus arens,
Minimi mensura pugilli.
Nec si uaga flumina, & auræ

Vacuum

Vacuum per inane uolantes,
Tulerint cum puluere neruos,
Hominem periisse licebit.
Sed dum resolubile corpus
Reuocas deus, atq; reformas,
Qua nam regione iubebis
Animam requiescere puram?
Gremio senis abdita sancti
Recubabit, ut est Eleazar,
Quem floribus undiq; septima
Diues procul aspicit ardens.
Sequimur tua dicta redemptor,
Quibus atra morte triumphans,
Tua per uestigia mandas
Socium crucis ire latronem.
Patet ecce fidelibus ampli
Via lucida iam paradisi,
Licet & nemus illud adire,
Homini quod ademerat anguis.
Illud precor optime ductor,
Famulam tibi præcipe mentem
Genitali in sede sacrari,
Quam liquerat exul & errans.
Nos tecta fouebimus ossa
Violis, & fronde sequenti,
Titulumq; & frigida saxa
Liquido spargemus odore.

Hymnus

H Y M N V S O C T A V O K A L E N -
das Ianuarias.

Carmen Iambicum, dimetrum, Acatalecticum, reci-
piens locis imparibus Spondæum, & nonnunquam Ana-
pestum: paribus uero Iambum, hoc modo.

u -   u -   - -   u -

Quid est quod arctum circum
Sol iam recurrens deserit?
Christus ne terris nascitur,

Qui lucis auget tramitem?

Heu quàm fugacem gratiam

Festina uoluebat dies,

Quam penè subductam facem

Sensim recisa extinxerat.

Coelum nitescat letius,

Gratetur & gaudens humus,

Scandit gradatim denuo

Iubar priores lineas.

Emerge dulcis pufio,

Quem matris edit castitas,

Parens & expers coniugis

Mediator, & duplex genus.

Ex ore quamlibet patris

Sis ortus & uerbo editus,

Tamen paterno in pectore

Sophia

nus

Sophia calebas prius.
Quæ prompta cœlum condidit,
Cœlum, diemq; & cœtera,
Virtute uerbi effecta sunt
Hæc cuncta : nam uerbum deus.
Sed ordinatis seculis,
Rerumq; digesto statu,
Fundator ipse & artifex
Permansit in patris sinu.
Donec rotata annalium
Transuoluerentur millia,
Atq; ipse peccantem diu
Dignatus orbem uiseret.
Nam cæca uis mortalium
Venerans inanes neniæ,
Vel æra, uel saxa algida,
Vel ligna credebat deum.
Hæc dum sequuntur, perfidi
Prædonis in ius uenerant,
Et mancipatam fumido
Vitam barathro immerferant.
Stragem sed istam non tulit
Christus cadentium gentium
Impune, ne forsân sui
Patris periret fabrica,
Mortale corpus induit,
Ut excitato corpore

Mortis

Mortis catenam frangeret,
Hominemq; portaret patri.
Hic ille natalis dies,
Quo te creator arduus
Spiravit, & limo indidit,
Sermone carnem glutinans.
Sentis ne uirgo nobilis,
Matura per fastidia
Pudoris intactum decus
Honore partus crescere?
O quanta rerum gaudia,
Aluis pudica continet,
Ex qua nouellum seculum
Procedit & lux aurea.
Vagitus ille exordium
Vernantis orbis prodidit.
Nam tunc renatus sordidum
Mundus ueternum depulit.
Sparfisse tellurem reor
Rus omne densis floribus,
Ipsasq; harenas Syrtium
Fragrasse nardo, & nectare.
Te cuncta nascentem puer
Sensere dura, & barbara,
Victusq; saxorum rigor
Obduxit herbam cotibus.
Iam mella de scopulis fluunt,
Iam stillat ilex arido

E

Sudans

in prooemio
Deiectus ipse & irritis
Plangens reatum fletibus.
Cum uasta signum buccina
Terris cremandis miserit,
Et scissus axis cardinem
Mundi ruentis soluerit.
Insignis ipse, & præminens
Meritis rependet congrua,
His lucis usum perpetis,
Illis gehennam & tartarum.
Iudæa tunc fulmen crucis
Experta, qui sit senties,
Quem te furoris præfule
Mors hausit, & mox reddidit. *post ventum des*

H Y M N V S E P I P H A N I A E.

Ratio carminis huius conuenit cum superiori.

Q Vicunq; Christum quæritis,
Oculos in altum tollite,
Illic licebit misere

Signum perennis gloriæ,
Hæc stella, quæ solis rotam
Vincit decore, ac lumine,
Venisse terris nunciat
Cum carne terrestri deum.

Non illa seruit uocibus,
Sequuta lunam menstruam,
Sed sola cælum possidens,
Cursum dierum temperat.

Arctoa quamuis sydera
In se retortis motibus
Obire nolint, attamen
Plerunq; sub nimbis latent.
Hoc sydus æternum manet,
Hæc stella nunquam mergitur
Nec nubis occurſu abdita
Obumbrat obductam facem.
Triftis cometa intercizat,
Et ſi quod aſtrum Sirio
Feruet uapore, iam dei
Sub luce deſtructum cadat.
En Perfici ex orbis ſinu,
Sol unde ſumit ianuam,
Cernunt periti interpretes
Regale uexillum Magi.
Quod ut refulſit, cæteri
Ceſſere ſignorum globi
Nec pulcher eſt auſus ſuam
Conferre formam lucifer.
Quis iſte tantus, inquiunt,
Regnator, aſtris imperans,
Quem ſic tremunt cœleſtia,
Cui lux & æthra inſeruiunt?
Illuſtre quiddam cernimus,
Quod neſciat finem pati,
Sublime, celſum, interminum,
Antiquius cœlo, & Chao.

Hic

Regem, deumq; adnunciant,
Thesaurus, & flagrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepulchrum prædocet.
Hoc est sepulchrum, quo deus
Dum corpus extingui sinit,
Atq; id sepultum suscitât,
Mortis refregit carcerem.
O sola magnarum urbium
Maior Bethlem, cui contigit
Ducem salutis cœlitus
Incorporatum gignere.
Altrice te summo patri
Heres creatur unicus,
Homo ex tonantis spiritu,
Idemq; sub membris deus.
Hunc & prophetis testibus,
Iisdem signatoribus,
Testator & sator iubet
Adire regnum, & cernere.
Regnum, quod ambit omnia
Dia, & marina, & terrea,
A solis ortu ad exitum,
Et tartara, & cœlum supra.
Audit tyrannus anxius
Adesse regem principem,
Qui nomen Israel regat,
Teneatq; David regiam.

Exclamat

Exclamat amens nuncio,
Successor instat, pellimur,
Satelles i, ferrum rape,
Perfunde cunas sanguine.
Mas omnis infans occidat,
Scrutare nutricum sinus,
Interq; materna ubera
Ensem cruentet pusio.
Suspecta per Bethlem mihi
Puerperarum est omnium
Fraus, nequa furtim subtrahat
Prolem uirilis indolis.
Transfigit ergo carnifex
Mucrone districto furens
Effusa nuper corpora,
Animasq; rimatur nouas.
Locum minutis artubus
Vix interemptor inuenit,
Quo plaga descendat patens,
Iuguloq; maior pugio est.
O barbarum spectaculum,
Illisa ceruix cautibus
Spargit cerebrum lacteum,
Oculosq; per uulnus uomit.
Aut in profundum palpitans,
Mersatur infans gurgitem,
Cui subter arctis faucibus,
Singultat unda & halitus,

Saluete flores martyrum,
Quos lucis ipso in limine
Christi insecutor sustulit,
Ceu turbo nascentes rosas.
Vos prima Christi uictima,
Grex immolatorum tener
Aram ante ipsam simplices
Palma & coronis luditis.
Quid proficit tantum nefas?
Quid crimen Herodem iuuat?
Vnus tot inter funera
Impune Christus tollitur.
Inter coeui sanguinis
Fluenta, solus integer
Ferrum, quod orbabat nurus,
Partus sefellit uirginis.
Sic stulta Pharaonis mali
Edicta quondam fugerat,
Christi figuram praefrens
Moses, receptor ciuium.
Cautum & statutum iusserat,
Quo non liceret matribus,
Cum pondus alui absolueret,
Puerile pignus tollere.
Mens obstetricis sedulae
Pie in tyrannum contumax,
Ad spem potentis gloriae
Furata seruat paruulum.

Quem

Quem mox sacerdotem sibi
Adsumpsit orbis conditor,
Per quem notatam saxeis
Legem tabellis traderet,
Licetne Christum noscere
Tanti per exemplum uiri?
Dux ille caeso Aegyptio
Absoluit Israel iugo.
At nos subactos iugiter
Erroris imperio graui,
Dux noster hoste saucio
Mortis tenebris liberat.
Hic expiatam fluctibus
Plebem marino in transitu
Repurgat undis dulcibus,
Lucis columnam praefrens.
Hic praeliante exercitu,
Passis in altum brachijs,
Sublimis Amalech premit *Ex 17*
Crucis quod instar tunc fuit.
Hic nempe Iesus uerior, *pericula*
Qui longa post dispendia,
Victor suis tribulibus *in uictor contra*
Promissa soluit iugera. *diaboli*
Qui ter, quaternas deniq; *difflectit*
Refluentis amnis alueo
Fundauit, et fixit petras,
Apostolorum stemmata.

C. SEDVLII PRESBYTERI HY-
mnus de Christo succincte ab Incarnatio-
ne usq; ad Ascensionem.

A Solis ortus cardine
Ad usq; terræ limitem
Christum canamus principem
Natum Maria uirgine.
Beatus author seculi
Seruile corpus induit,
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.
Caste parentis uiscera
Cœlestis intrat gratia,
Venter puellæ baiulat
Secreta, quæ non nouerat.
Domus pudici pectoris
Templum repente fit dei,
Intacta nesciens uirum
Verbo concepit filium.
Enixa est puerpera,
Quem Gabriel prædixerat,
Quem matris aluo gestiens
Clausus Ioannes senserat.
Fœno iacere pertulit,
Præsepe non abhorruit,
Paruoq; lacte pastus est,
Per quem nec ales esurit.

Gaudet

Gaudet chorus cœlestium,
Et angeli canunt deo,
Palam quæ fit pastoribus
Pastor creator omnium.
Hostis Herodes impie,
Christum uenire quid times,
Non eripit mortalia,
Qui regna dat cœlestia.
Ibant magi quam uiderant
Stellam sequentes præuiam,
Lumen requirunt lumine,
Deum fatentur munere.
Katerua matrum personat,
Conlisa deflens pignora,
Quorum tyrannus millia
Christo sacravit uictimam.
Lauacra puri gurgitis
Cœlestis agnus attigit,
Peccata quæ non detulit
Nos abluendo sustulit.
Miraculis dedit fidem
Habere se deum patrem,
Infirma sanans corpora,
Resuscitans cadauera.
Nouum genus potentia,
Aquæ rubescunt hydriæ,
Vinumque iussa fundere,
Mutauit unda originem.

Orat salutem seruulo
Flexus genu Centurio,
Credentis ardor plurimus
Extinxit ignes februum.
Petrus per undas ambulat
Christi leuatus dextera,
Natura quam negauerat
Fides parauit semitam.
Quarta die iam foetidus
Vitam recepit Lazarus
Cunctisq; liber uinculis
Factus superstes est sibi.
Riuos cruoris horridi
Contacta uestis obstruit
Fletu rigante supplicis
Arent fluenta sanguinis.
Solutus omni corpore
Iussus repente surgere
Suis uicissim gressibus
Aeger uehebat lectulum.
Tunc ille Iudas carnifex
Ausus magistrum tradere,
Pacem ferebat osculo,
Quam non habebat pectore.
Verax datur fallacibus,
Pium flagellat impius
Cruciq; fixus innocens
Coniungitur latronibus.

Xeromyrrhan

Xeromyrrham post sabbatum
Quædam uehebant corpori,
Quas allocutus angelus,
Viuum sepulchro non tegi.

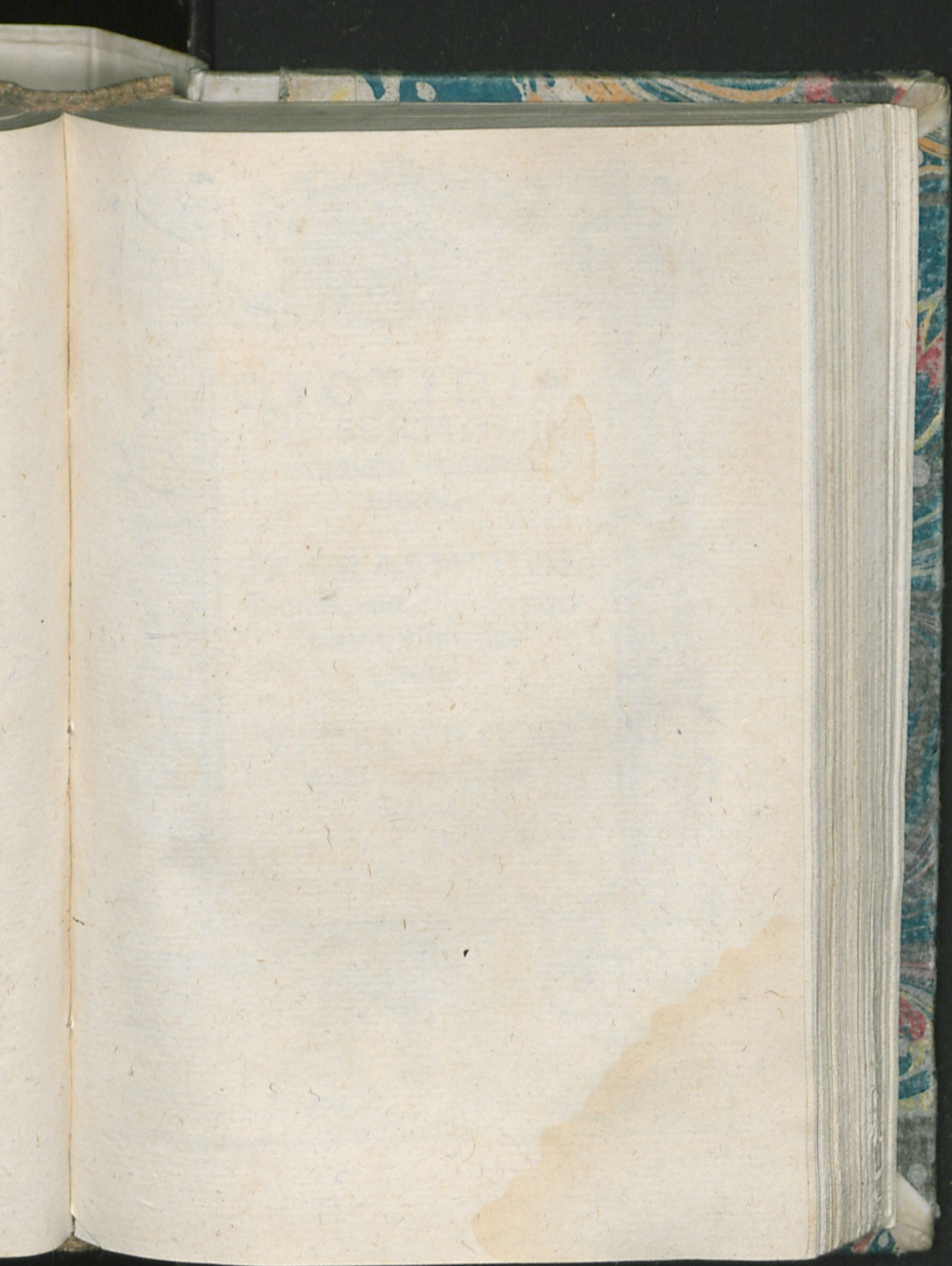
Ymnis uenite dulcibus
Omnes canamus subditum
Christi triumpho tartarum,
Qui nos redemit uenditus.

Zelum Draconis inuidi
Et os leonis pessimi
Calcavit unicus Dei
Seseq; cœlis reddidit.

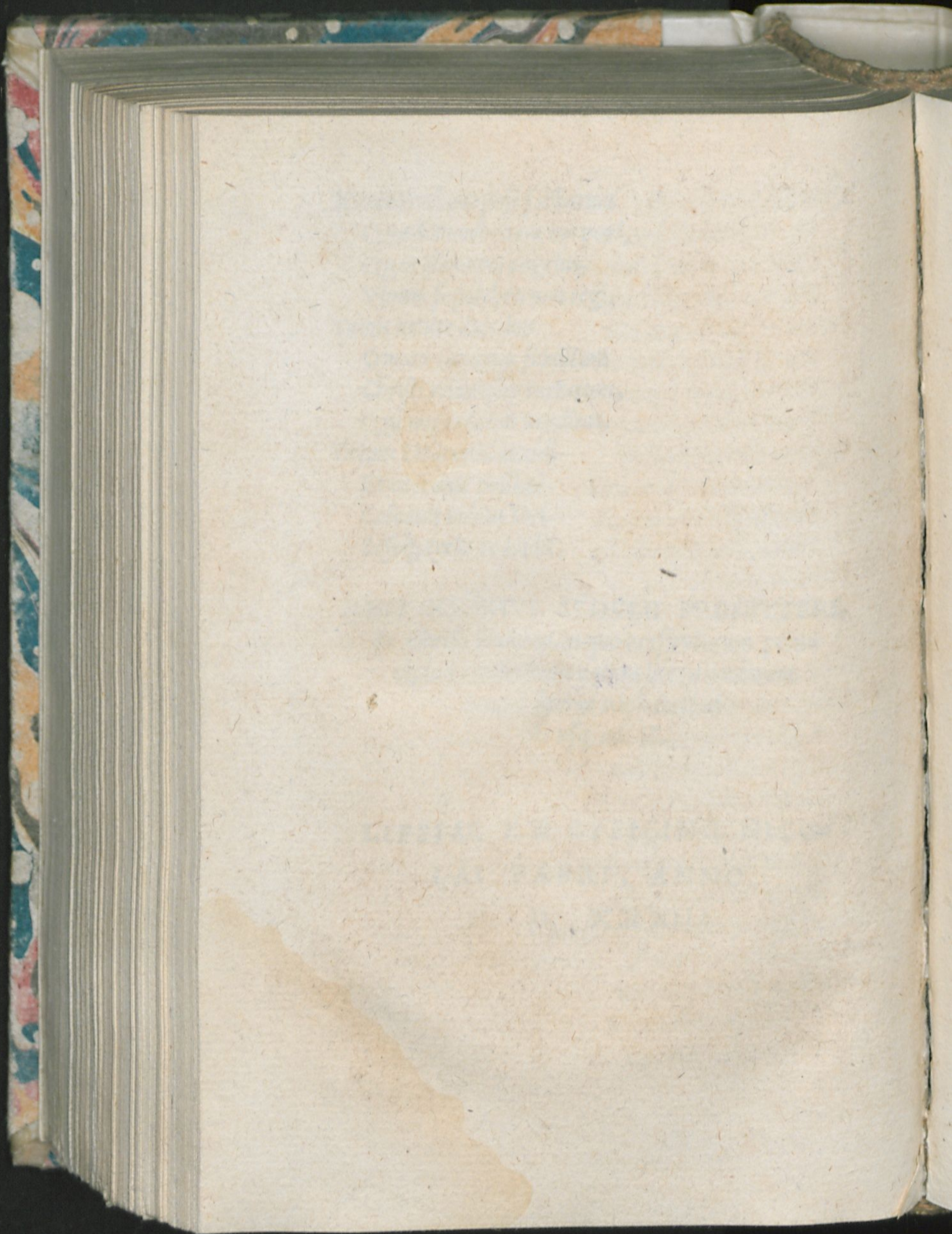
FINIT HYMNVS SEDVLII PRESBYTERI,
de Christi laudibus, in quo uersiculorum prin=
cipia grandiusculis notata literis continent
omnes literas Alphabeti, ab
A. usq; ad. Z.

LIPSIAE EX OFFICINA NICO=
LAI FABRI, ANNO.
M. D. XXXIII.

155649

AB 155649

ULB Halle

3

003 932 311

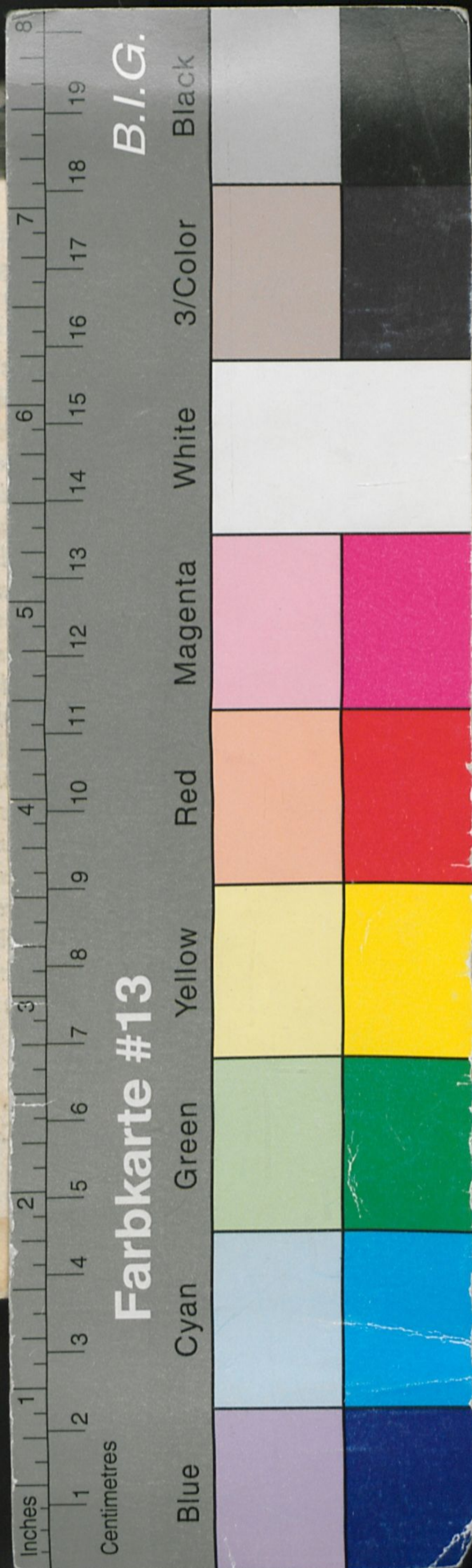

geb. 6.58 cl.R.

B.I.G.

Farbkarte #13

AVRELII

AVDENTII CLEMENTIS VI

ri Consularis atq; Poëtæ Christianissimi

Liber καθημερινῶν, id est, opus re-

rum diurnarum, in usum piæ

iuuentutis editus.

iecta est Petri Mosellani epistola. Nam Leo-
nardi Quercini ineptum de pientissimo
poeta iudicium nihil moramur.

ANNO M. D. XXXIII.

Lipsiæ excudebat Nicolaus Faber,

MENSE SEPTEMBRI.

*I vos in primis rogo
Tempus ne pereat turpiter in seip
Regni nobilitati qd dederat nris deo omni*